

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง
ชื่อผู้เขียน	นางวนิดา ไวกิตติพงษ์
สาขาวิชา	การพยาบาลผู้ใหญ่
ปีการศึกษา	2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ, ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม, และภาวะสุขภาพ กับระดับความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดยะลา สงขลา สตูล ปัตตานี และนราธิวาส จำนวน 80 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง แบบประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยการกรอบแนวคิดการประเมินภาวะสุขภาพของกอร์ดอน (Gordon, 1987 อ้างตาม ศิริพร, 2539) ร่วมกับการทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสัมภาษณ์ความทุกข์ทรมานของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยการกรอบแนวคิดการประเมินความทุกข์ทรมานของแมคเคอร์เคิลและยัง (McCokle & Young, 1978) ร่วมกับการทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่, ค่าร้อยละ, และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีความทุกข์ทรมานด้านร่างกายระดับมาก 3 อันดับแรก คือ การที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทของตนเองได้ดั้งเดิม (ร้อยละ 68.8) การที่ไม่สามารถยืน เดิน นั่ง เพื่อปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ตามปกติ (ร้อยละ 63.8) การที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายส่วนล่างได้ตามความต้องการ (ร้อยละ 62.5) และจากรูปร่างหรือโครงสร้างของร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป (ร้อยละ 62.5) ตามลำดับ

สำหรับความทุกข์ทรมานด้านจิตสังคมที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ การที่ต้องอยู่ในภาวะพึ่งพาผู้อื่นหรือเป็นภาระของครอบครัว (ร้อยละ 78.8) การสูญเสียความเป็นตัวของ

ตัวเอง (ร้อยละ 62.5) การไม่มีรายได้เป็นของตนเองและไม่มีเงินใช้จ่ายระหว่างเจ็บป่วย (ร้อยละ 62.5) และการที่ไม่สามารถปกป้อง ตนเองและ/หรือครอบครัวได้ (ร้อยละ 61.3) ตามลำดับ

2. อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความทุกข์ทรมาน ในผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

3. ฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=-0.36$, $r=-0.50$, $P=0.01$) ตามลำดับ

Thesis Title	Factors Related to Suffering in Paraplegic Patients
Author	Mrs. Wanida Waikittipong
Major Program	Adult Nursing
Academic Year	2003

Abstract

The purpose of this descriptive study was to study level of suffering in paraplegic patients and explore the relationship between age, socioeconomic status, health status and level of suffering. Subjects were 80 paraplegic patients living in Yala Province, Songkla Province, Satoon Province, Pattanee Province, and Narathiwat Province. The data were collected by three sets of questionnaires, comprising a demographic data form, a health status form, which was developed from Gordon's (1987) framework and related literature, and the evaluation of suffering form, which was developed from McCorkle & Young's (1978) framework and related reviews. Statistical analyses included frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results revealed that

1. The first four levels of physical suffering rated as the highest were 1) a disability in performing their previous roles (68.8 %), 2) a disability in walking, standing and sitting as normal daily life activities (63.8 %), 3) a disability moving their lower limbs as needed (62.5 %), and 4) the changes of physical structure (62.5 %).

The first four levels of psychosocial suffering rated as the highest were 1) becoming dependent (78.8 %), 2) loss of self-esteem (62.5 %), 3) not having their own income (62.5 %), and 4) inability to protect themselves and their families (61.3 %).

2. There was no statistically significant relationship between age and suffering level ($P > 0.05$).

3. There was statistically significant negative relationship between socioeconomic status, health status and suffering level ($r = -0.36$, $r = -0.50$, $P = 0.01$).